

SXEDIO.65J

30.11.1925: ΜΕ ΓΡΑΠΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ-ΥΠΟΜΝΗΜΑ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΕΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΑΡΜΟΣΤΗ ΣΕΡ ΡΟΝΑΛΤ ΣΤΟΡΡΣ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΠΟΘΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

Μετά την υποδοχή στη Λευκωσία ο νέος Κυβερνήτης της Κύπρου Σερ Ρόναλντ Στορρς και η σύζυγος του Λαίδη Στορρς ανέβηκαν στο αυτοκίνητο τους τύπου "Ωστιν" και με τη συνοδεία ιππικού της Αστυνομίας με επικεφαλής τον αστυνόμο Καρεκλά έδωσαν μια βόλτα στην οδό Λήδρας και κατευθύνθηκαν στο Νομοθετικό Συμβούλιο.

Όλοι οι δρόμοι απ' όπου πέρασε ο Κυβερνήτης ήταν σημαιοστολισμένοι με ελληνικές και αγγλικές σημαίες.

Στον αντιθάλαμο του Νομοθετικού διαβάστηκε από τον Γραμματέα του Συμβουλίου η βασιλική εντολή για τη διακυβέρνηση της νήσου από τον Κυβερνήτη Στορρς ο οποίος έδωσε τον νενομισμένο όρκο.

Στη συνέχεια αφού έγινε στον Κυβερνήτη η παρουσίαση των μελών του Νομοθετικού, των Αγγλων δικαστών, και των αρχηγών των θρησκευμάτων στην απουσία όμως του Αρχιεπισκόπου Κύριλλου, ο Κυβερνήτης κατευθύνθηκε προς το Κυβερνείο.

Ο νέος Κυβερνήτης τον οποίο ο δημοσιογράφος της εφημερίδας "Ελευθερία" περιέγραψε ως "μάλλον υψηλού ανατήματος, ευθυτενή με πυρόξανθον μύστακα, με εμφάνισιν επιβλητικήν, εις το πρόσωπον του δε διακρίνει τις το φιλομειδές και το ανοικτόκαρδον" δεν καθυστέρησε καθόλου να πληροφορηθεί τις αξιώσεις των Κυπρίων και επίσημα.

Του τις έθεσε ενώπιον του ο Αρχιεπίσκοπος Κύριλλος με μια επιστολή- υπόμνημα που του απέστειλε μόλις πήγε στο Κυβερνείο.

Στο υπόμνημα ο Αρχιεπίσκοπος τόνιζε τους πόθους των κυπρίων για Ένωση με την Ελλάδα.

Ανέφερε ο Αρχιεπίσκοπος στο υπόμνημά του:

Εξοχώτατε,

Λυπούμεθα ειλικρινώς διότι λόγω ασθεनेίας κρατούμενοι κλινήρεις δεν δυνάμεθα ως η ημετέρα επιθυμία να προσαγορεύσωμεν προσωπικώς την Υμετέραν Εξοχότητα και να ευχηθώμεν αυτή προφορικώς το "ως ευ παρέστη". Δι' ο και πράττομεν τούτο γραπτώς ευχόμενοι τω Υψίστω όπως ευλογήση την είσοδον Υμών εν τη Νήσω ταύτη και ικανώση Υμάς ίνα διεξαγάγητε επ' ωφελεία του τόπου τα α περιβέβλησθε ως Κυβερνήτης της Νήσου βαρέα και υψηλά καθήκοντα.

Εν τη ευθέτω δε περιστάσει της καθόδου Υμών ενταύθα ως πρώτου Κυβερνήτου μετά την εις αποικίαν ανακήρυξιν της ημετέρας νήσου, επιτραπήτω ημίν ως Αρχηγώ της εν Κύπρω Αυτοκεφάλου και Αποστολικής Αγίας του Χριστού Εκκλησίας και ως Εθνάρχη του τόπου να επισύρωμεν ευμενή την προσοχήν της Υμετέρας Εξοχότητος επί των ακολούθων:

Ο Κυπριακός λαός πιστεύων εις το πολιτικόν δόγμα ότι η Μεγάλη Βρετανία προωθούσα τους υπ' αυτήν κυβερνωμένους λαούς προς την υλικήν και ηθικήν ευημερίαν και πρόοδον ποδηγετεί βαθμιαίως τούτους προς την εθνικήν αυτών αποκατάστασιν, διά του στόματος του τότε Εθνάρχου αητού αειμνήστου προκατόχου ημών Αρχιεπισκόπου Σωφρονίου διεκήρυξεν ενώπιον του πρώτου εν Κύπρω αντιπροσώπου της μακαρίτιδος Ανάσσης Βικτωρίας ότι στέργει την μεταπολίτευσιν ελπίζων επί την υπό της Μ. Βρετανίας επανάληψιν της κατά την εθνικήν χειραφέτησιν των Επτανησίων ευγενούς χειρονομίας.

Εν αναμονή ουχ ήττον της πολυποθήτου ταύτης στιγμής ο Κυπριακός λαός στηρίζει βεβαίαν την ελπίδα επί την βαθμιαίαν παραχώρησιν αυτώ πολιτεύματος ανταξίου του παρελθόντος αυτού και του υφισταμένου πολιτισμού του προς προαγωγήν της υλικής και ηθικής αυτού ευημερίας.

Δυστυχώς παρ' όλην την δοθείσαν μεγαλόστομον υπόσχεσιν ότι η Αγγλική Διοίκησις θα καθίστα την Κύπρον παράδεισον της Εγγύς Ανατολής και παρ' όλας τας περί της εθνικής αυτού προαγωγής δεδικαιολογημένας ελπίδας του τόπου τούτου, η εις αποικίαν ανακήρυξις της νήσου ταύτης, μετά πενηνταεταίαν Βρετανικής κατοχής ευρίσκει τον

τόπον από απόψεως μεν υλικής και ηθικής ευημερίας εις οικτράν αξιοθρήνητον κατάστασιν, από απόψεως δε εθνικής προαγωγής και βαθμιαίας κτήσεως μειζόνων ελευθεριών εις κατάστασιν μη διαφέρουσαν πολύ της προ της κατοχής **1878** καταστάσεως. Νόμοι άντικρυς αντίθετοι προς τας φιλελευθέρας αρχάς της Βρετανικής διοικήσεως ψηφισθέντες επ' εσχάτων ως ανταμοιβή των νομιμοφρόνων αισθημάτων και της νομοταγούς πολιτείας του λαού τούτου, εδέσμευσαν απολύτως κεκτημένας ελευθερίας και κατεπάτησαν αιωνόβια θρησκευτικά εθνικά και κοινοτικά προνόμια σεβαστά τηρηθέντα διά μεσου δυσχειμέρων καιρών.

Την έκρυθμον ταύτην κατάστασιν πλήττουσαν καιρίως την τε υλικήν ευημερίαν του λαού τούτου και την εθνικήν αυτού φιλοτιμίαν αλλά και το βρετανικόν γόητρον εν τη Εγγύς Ανατολή κέκληται να θεραπεύση η Υμετέρα Εξοχότης, ο δε Κυπριακός λαός, εξ όσων η φήμη προσδραμούσα διαλαλεί περί των προτερημάτων, αλλά και των ευμενών προθέσεων της Υμετέρας Εξοχότητος πέποιθεν ότι εν τω προσώπω Υμών θέλει συναντήσσει τον πατρικόν Κυβερνήτην, αλλά και τον ειλικρινή διερμηνέα των εθνικών αισθημάτων και ιδεωδών αυτού.

Συμφωνούντες τ'αυτά μετά του ημετέρου ποιμνίου προσαγορεύομεν και αύθις την Υμετέραν Εξοχότητα διά του "Ως ευ παρέστη" ευχόμενοι ευδόκιμον την ης κατέρχεται σήμερον υπουργίαν, δώη σοι δε ο Κύριος την άνωθεν υψηλήν και άμαχον αυτού αντιλήψιν.

Αρχιεπισκοπή Κύπρου
τη **30** Νοεμβρίου **1926**
Προς Θεόν ελάχιστος υπέρ
της Υμετέρας Εξοχότητος ικέτης
Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου
ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Προς την Αυτού Εξοχότητα
τον Κυβερνήτην της Κύπρου
Σερ Ρόναλδ Στορρς
Ενταύθα

(Μεταγλώττιση)

Εξοχώτατε,

Λυπούμαστε ειλικρινά διότι λόγω ασθενείας κρατούμενοι κλινήρεις δεν μπορούμε ως η επιθυμία μας να προσαγορεύσουμε προσωπικά την Εξοχότητα Σας και να ευχηθούμε σ' αυτήν προφορικά το "ως ευπαρέσθη". Δι' ο και πράττουμε τούτο γραπτώς ευχόμενοι στον Υψιστο όπως ευλογήσει την είσοδο Σας στη Νήσο αυτή και Σας καταστήσει ικανούς όπως διεξαγάγητε επ' ωφελεία του τόπου τα βαρέα και υψηλά καθήκοντα με τα οποία είστε περιβεβλημένος ως Κυβερνήτης της νήσου.

Στην εύθετη δε περίπτωση της καθόδου Σας εδώ ως πρώτου Κυβερνήτη μετά την ανακήρυξη σε αποικία της νήσου μας, ως μας επιτραπεί, ως Αρχηγού της Αυτοκέφαλης και Αποστολικής Αγίας του Χριστού Εκκλησίας στην Κύπρο και ως Εθνάρχη του τόπου να επισύρουμε ευμενή την προσοχή της Εξοχότητας Σας στα ακόλουθα:

Ο Κυπριακός λαός πιστεύοντας στο πολιτικό δόγμα ότι η Μεγάλη Βρετανία προωθούσα τους κυβερνωμένους από αυτήν λαούς προς την υλική και ηθική ευημερία και πρόοδο ποδηγετεί βαθμιαίως τούτους προς την εθνική τους αποκατάσταση, διά του στόματος του τότε Εθνάρχη του αειμνήστου προκατόχου μας Αρχιεπισκόπου Σωφρονίου διεκήρυξε ενώπιον του πρώτου αντιπροσώπου της μακαρίτισσας Βασίλισσα Βικτώριας στην Κύπρο ότι στέργει τη μεταπολίτευση ελπίζοντας στην υπό της Μ. Βρετανίας επανάληψη της ευγενούς χειρονομίας κατά την εθνική χειραφέτηση των Επτανησίων.

Εν αναμονή της πολυπόθητης αυτής στιγμής ο Κυπριακός Λαός στηρίζει βεβαίαν την ελπίδα στη βαθμιαία παραχώρηση σ αυτόν πολιτεύματος αντάξιου του παρελθόντος του και του υφισταμένου πολιτισμού του προς προαγωγή της υλικής και ηθικής του ευημερίας.

Δυστυχώς παρ' όλη τη μεγαλόστομη υπόσχεση που δόθηκε ότι η Αγγλική Διοίκηση θα καθιστούσε την

Κύπρο Παράδεισο της Εγγύς Ανατολής και παρ' όλες τις περί της εθνικής αυτού προαγωγής δικαιολογημένες ελπίδες του τόπου τούτου, η ανακήρυξη σε αποικία της νήσου αυτής, μετά από πεντηκονταετία Βρετανικής κατοχής βρίσκει τον τόπο από αποψης μεν υλικής και ηθικής ευημερίας σε οικτρή αξιοθρήνητη κατάσταση, από άποψης δε εθνικής προαγωγής και βαθμιαίας κτήσης περισσοτέρων ελευθεριών σε κατάσταση που δεν διαφέρει πολύ από την κατάσταση προ της κατοχής **1878**. Νόμοι αντίθετοι προς τις φιλελεύθερες αρχές της Βρετανικής διοίκησης που ψηφίστηκαν τελευταία ως ανταμοιβή των νομιμοφρόνων αισθημάτων και της νομοταγούς πολιτείας του λαού τούτου, εδέσμευσαν απόλυτα κεκτημένες ελευθερίες και κατεπάτησαν αιωνόβια θρησκευτικά εθνικά και κοινοτικά προνόμια που τηρήθηκαν σεβαστά διά μεσου δυσχειμέρων καιρών.

Την έκρυθμη αυτή κατάσταση που πλήττει καίρια και την υλικήν ευημερία του λαού τούτου και την εθνική του φιλοτιμία αλλά και το βρετανικό γόητρον στην Εγγύς Ανατολή καλείται να θεραπεύσει η Εξοχότης Σας, ο δε Κυπριακός λαός, εξ όσων η φήμη προτρέχουσα διαλαλεί και για τα προτερήματα, αλλά και τις ευμενείς προθέσεις της Εξοχότητας Σας είναι πεπεισμένος ότι στο πρόσωπο Σας θα συναντήσει τον πατρικό Κυβερνήτη, αλλά και τον ειλικρινή διερμηνέα των εθνικών αισθημάτων και ιδεωδών του.

